

РЕШЕНИЕ

№ 4778

гр. София, 02.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 05.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **3201** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59б, ал.3 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО), вр. чл.145 и сл. АПК.

Предмет на съдебен контрол е Заповед № РД15-199/20.02.2019 г. на Директора на Столичната здравноосигурителна каса, с която Директорът на СЗОК е отказал сключване на допълнително споразумение към договор № 22-6978/22.01.2018 г., сключен между НЗОК и жалбоподателя [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за извършване на амбулаторни прегледи.

В жалбата се твърди, че обжалвания акт е незаконосъобразен, като постановен при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон, както при противоречие с целта на закона. Излагат се доводи за необоснованост, противоречие на акта с изискванията за форма за съставянето му, както и постановен при неправилни фактически констатации. Моли се за отмяна на акта. Претендира се адвокатско възнаграждение.

Ответникът по жалбата, Директора на СЗОК, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Й. оспорва жалбата с искане за отхвърлянето ѝ. Прави възражение за адвокатско възнаграждение.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок. Оспорващият е получил заповедта на 27.02.2019 г., а жалбата против нея е изпратена при административния орган на 03.03.2019 г. Спазени са изискванията на закона и жалбоподателят е надлежна страна, поради което е процесуално ДОПУСТИМА. Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита същата и за ОСНОВАТЕЛНА.

На основание Заповед № РД-27-431 от 30.10.2017 год. на Изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ в [фирма] е извършена извънредна проверка по Писмо вх. № МО 05-524 от 12.10.2017 год. на Министерство на здравеопазването. За резултатите от проверката е изготвен Доклад с вх. № Д-27-431 от 05.01.2018 год. на Изпълнителната агенция „Медицински одит“. Констатирано е, че [фирма] осъществяван лечебна дейност на основание Разрешение за осъществяване на лечебна дейност № МБ-387/15.04.2016 г. по следните медицински специалности - ортопедия и травматология, хирургия, гарстроентерология, ушно-носно-гърлени болести, анестезиология и интензивно лечение, физикална и рехабилитационна медицина, образна диагностика.

Със Заповед № РД-10-08/31.10.2018 г. на Министъра на здравеопазването на основание чл.51, ал.1, т.2 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/, вр. чл.5, т.12 от Устройствения правилник на министерството на здравеопазването, във връзка с писма на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ за извършена проверка в [фирма] с вх.№ 97-187/13.06.2018 год. и вх.№ 97-187/04.09.2018 год. е наредено: 1/ Отнема Разрешение за осъществяване на лечебна дейност с № МБ-387/15.04.2016 год. издадено на [фирма]; 2/ прекратяването на лечебната дейност се извършва от датата на съобщаването на заповедта; 3/ отнемането на разрешението за лечебната дейност да се впише от съответното длъжностно лице в регистъра на лечебните заведения получили разрешение за осъществяване на лечебна дейност.

В резултат на това е издадена Заповед № РД 15-776/30.11.2018 г., която е била предмет на оспорване пред АССГ по адм. д. 13676/2018 г. С решение № 4031/21.07.2020 г. същата е отменена.

Издадена е и Заповед № РД 15-777/30.11.2018 г. на Директора на СЗОК, с която е прекратен без предизвестие договор № 22-6978/22.05.2018 г. за извършване на амбулаторни процедури, сключен между МБАЛ [фирма] и НЗОК, респ. СЗОК по реда и при условията на НРД за МД 2018 г., считано от 02.11.2018 г. Като основание за прекратяване на договора е посочена разпоредбата на чл. 98, ал.1, т.4 от НРД за МД 2018 г. и аналогичния текст на чл.67, ал.1, т.4 от индивидуалния договор № 22-6978/22.05.2018 г. за извършване на амбулаторни процедури, във връзка с писмо от Директора на СРЗИ с вх. № 48-03-42/07.11.2018 г. на СЗОК и Заповед № РД-10-8/31.10.2018 г. на Министъра на здравеопазването.

Заповедта не е влязла в сила, тъй като е предмет на разглеждане по жалба по адм. д. № 4/2019 г. по описа на АССГ.

От страна на жалбоподателя е подадено заявление с вх. № 8221168/22.01.2019 г. за сключване на допълнително споразумение за оказване на медицинска помощ по клинични пътеки, заедно с представени всички необходими документи към него – декларация за липса на променени обстоятелства спрямо удостоверените такива по сключения и действащ към 31.12.2018 г. индивидуален договор.

Заявлението е било разгледано от Комисия за разглеждане по същество на заявителни документи за сключване на договор/допълнителни споразумения по НРД за медицински дейности 2018 г. и Договор № РД-НС-01-1-2/27.12.2018 г. за изменение и

допълнение на НРД за медицинските дейности между НЗОК и БЛС за 2018 г. с ИБП. От тази комисия е съставен протокол № 3/12.02.2019 г., в който е направено предложение до директора на СЗОК да не сключи допълнително споразумение за оказване на болнична помощ по клинични пътеки с МБАЛ [фирма]. В мотивите е посочено, че със Заповед РД № 15-776/30.11.2018 г. на Директора на СЗОК е прекратен без предизвестие договор № 22-4837/22.05.2018 г. за оказване на болнична помощ по клинични пътеки, сключен между МБАЛ [фирма] и СЗОК по реда на чл. 98, ал. 1, т. 4 от НРД за МД за 2018 г. и аналогичния текст на чл.63, ал.1, т.4 от индивидуални договор № 22-4837/22.05.2018 г. за оказване на болнична медицинска помощ по КП, във връзка с писмо от Директора на СРЗИ с вх. № 48-03-42/07.11.2018 г. на СЗОК и Заповед № РД-10-8/31.10.2018 г. на Министъра на здравеопазването за отнемане на решението.

Предвид това е издадена оспорваната Заповед за отказ за сключване на допълнително споразумение към договор № 22-6978/22.01.2018 г. за извършване на амбулаторни процедури РД № 15-199/20.02.2019 г. От мотивите на заповедта се установява следното: Уведомителното писмо с вх.№8221168/22.01.2019 г., адресирано до СЗОК, с което МБАЛ [фирма] е поискала сключване на допълнително споразумение към договор № 22-6978/22.01.2018 г. за извършване на амбулаторни процедури е подадено в срок и е разгледано от конституирана със заповед № РД-09-9/15.01.2019г. на Директора на СЗОК комисия.Органът се е позовал на писмото на Директора на Столична регионална здравна инспекция като основание за прекратяване на договора за оказване на болнична помощ и на обстоятелството, че МБАЛ [фирма] не следва да осъществява лечебна дейност, считано от 15.01.2019 г., съгласно Определение № 645/15.01.2019 г. на ВАС. Въз основа на посоченото ответникът е приел, че не са налице изискванията на чл.20, ал.1 от Национален рамков договор за медицинските дейности между Националната здравноосигурителна каса и Българския лекарски съюз за 2018 г. /отм./, издаден от Министъра на здравеопазването, обн., ДВ, бр. 28 от 29.03.2018 г., в сила от 1.04.2018 г., отм., бр. 7 от 24.01.2020 г., в сила от 1.01.2020 г. НРД за 2018 г./, а именно валидно разрешение за осъществяване на медицинска дейност, като изискванията съгласно чл.20,ал.2 от същия следва да са налице през цялото време на действие на вече сключения договор.Заповедта е получена на ръка от представителя на жалбоподателя на 27.02.2019 г.

С определение № 14464/26.11.2018 г., постановено по адм.д. №14217/2018г. по описа на ВАС е спряно допуснатото със Заповед № РД-10-8 от 31.10.2018 г. на Министъра на здравеопазването предварително изпълнение на същия административен акт. Определението е оспорено и на 15.01.2019г., петчленен състав на ВАС с определение № 645 /общодостъпно в системата за справки на ВАС/ е отменил определението по адм. дело № 14217/2018 г. по описа на ВАС и вместо това е оставено без уважение искането на [фирма] за спиране на предварителното изпълнение на заповед № РД-10-08/31.10.2018 г. на Министъра на здравеопазването за отнемане на разрешението за осъществяване на лечебна дейност на [фирма]. Определението е окончателно.

С решение № 8485/06.06.2019г., постановено по адм.д.№ 14047/2018г. по описа на ВАС е отменена Заповед № РД-10-8 от 31.10.2018 г. на Министъра на здравеопазването. Съдебния акт е обжалван и с окончателно решение №2036/10.02.2020 г., постановено по адм.д. № 8875/2019г. по описа на ВАС е оставен в сила.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:
Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на събраните доказателства, да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Съгласно чл.20, ал.1, т.4 и чл.59, ал.1 от Закон за здравното осигуряване /ЗЗО/ Директора на РЗОК сключва, изменя и прекратява договорите с изпълнителите на медицинска помощ на територията, обслужвана от РЗОК, съгласно закона, НРД и анексите към тях, правилника за устройството и дейността на НЗОК и с решението по чл. 54, ал. 9 и с този закон. В случая оспорената заповед, с която е отказано сключване на допълнително споразумение е издадена от Директора на СЗОК.

В хода на административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила от категорията на съществените, които да са основание за отмяната ѝ. Актът е издаден в предписаната писмена форма, в него са посочени фактическите и правните основания за издаването му, както и съдържа разпоредителна част.

Основанието на Директора на СЗОК да откаже сключване на допълнително споразумение е липсата на валидно разрешение за осъществяване на медицинска дейност. Съгласно чл.55, ал.1, т.1 от ЗЗО националните рамкови договори съдържат условията, на които трябва да отговарят изпълнителите на медицинска помощ, както и реда за сключване на договори с тях. Съгласно чл.15, ал.1, т.1 от НРД за 2018 г. изпълнители на болнична медицинска дейност /БМД/ по НРД могат да бъдат лечебни заведения за болнична помощ по чл.9, ал.1 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/, между които и болниците за активно лечение. Изпълнителите на БМД трябва да отговарят на общи и специални условия /чл.20 от НРД за 2018 г., които следва да са налице през цялото време на действие на вече сключения договор. Разрешение за осъществяване на лечебна дейност на лечебните заведения се издава от Министъра на здравеопазването /чл.46, ал.2 от ЗЛЗ/. Съгласно чл.17, ал.2 от НРД за 2018 г. лечебните заведения, желаещи да сключат договор с НЗОК, могат да кандидатстват за извършване на видове дейности от пакета, за които лечебното заведение има разрешение за осъществяване на лечебна дейност по чл.46, ал.2 от ЗЛЗ. Следователно условие за сключване на договор, респ. допълнително споразумение е наличието на разрешение за осъществяване на лечебна дейност по чл. 46, ал. 2 ЗЛЗ. В случая към 20.02.2019 г. - датата на издаване на процесната заповед, разрешението за осъществяване на лечебна дейност на МБАЛ [фирма] е било отнето със заповед на Министъра на здравеопазването, която не е била влязла в сила, но със съдебен акт е оставено без уважение искането за спиране на предварителното ѝ изпълнение. Следователно към 20.02.2019 г. са били налице материално правните условия ответникът да откаже сключване на допълнително споразумение.

В производството по настоящото дело се установи, че Заповед № РД-10-8 от 31.10.2018 г. на Министъра на здравеопазването за отнемане на разрешението за осъществяване на лечебна дейност на [фирма] е отменена с влязло в законна сила съдебно решение. Този релевантен факт, осъществил се и установен по делото след издаване на обжалвания акт, съобразно разпоредбата на чл.142, ал.2 от АПК води до извод за незаконосъобразност на оспорената заповед към момента на приключване на

устните състезания, поради отпадане на липсата на валидно разрешение за осъществяване на медицинска дейност от жалбоподателя. Съгласно чл.142, ал.1 от АПК, съдът преценява съответствието на оспорения акт с материалния закон към момента на издаването му, но не и след това. Изключението за преценка наличието на нови факти от значение за делото към един по-късен момент, а именно към момента на приключване на устните състезания по чл.142, ал.2 от АПК, в случая е приложимо, тъй като са установени нови факти от значение за делото, които имат спрямо спорното правоотношение значение на юридически или доказателствени факти.

Следва да се посочи и това, че разрешението на жалбоподателя е отнето на основание предвиденото предварително изпълнение на акта на Министъра на здравеопазването. Когато административният акт бъде отменен, след като е започнало неговото изпълнение, административният орган в едномесечен срок възстановява нарушеното право, а ако това е невъзможно – удовлетворява засегнатото лице по друг законен начин (чл.301 АПК). Когато актът е конститутивен и отнема или дава правни качества – напр. отнемане на разрешение за извършване на определена дейност – в този случай има въздействие върху правната сфера на адресата, но спирането на изпълнението ще се изрази в спиране на действието на невлезлия в сила акт и отново дейността ще може да се извършва, т.е. въздействието върху правната сфера на оспорвания е обратимо.

Предвид изложеното оспорената заповед следва да се отмени. Тъй като естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, съдът следва да изпрати преписката на Директора на СЗОК за ново произнасяне със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени с настоящото решение.

При този изход на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски. Представени са доказателства за заплатена държавна такса в размер на 50,00 лв. Пред съда е представено единствено пълномощно за адвокатско представителство и списък с разноските, не е представен сключен договор за правна помощ и доказателства за договорено и платено адвокатско възнаграждение. Поради тази причина съдът следва да уважи претенцията единствено в размера до платената държа такса, която е доказана.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед № РД15-199/20.02.2019 г. на Директора на Столичната здравноосигурителна каса.

ИЗПРАЩА преписката на Директора на Столична здравноосигурителна каса за ново произнасяне по заявлението с вх. № 8221168/22.01.2019 г. на МБАЛ [фирма] относно сключването на допълнително споразумение към договор № 22-6978/22.01.2018 г.

ОСЪЖДА Столична здравноосигурителна каса да заплати на МБАЛ [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място] сумата от 50,00 лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: